

Brian de Palma'nın beş yıl aranın ardından çektiği *Tutku(Passion,2012)*, geçtiğimiz Filmekimi gösterim programının merak uyandıran yapımlarından biri oluşunun yanı sıra yönetmene de Venedik Film Festivali'nin kapılarının tekrar açılmasına olanak sağladı. Yönetmenin erkek egemen filmlerinden farklı; kadınları ve onların hırs, şehvet ve entrika dolu dünyalarını konu edinen filmlerinden olan *Tutku(Passion,2012)*, kutuplaşmaya da neden oldu.

Ağırlıklı olarak gerilim türünün özelliklerini taşıyan film, çok uluslu bir şirketin Almanya bürosunun başında bulunan şehvet düşkünü Christine (Rachel McAdams) ve onun başlarda ciddiye almadığı asistanı Isabelle (Noomi Rapace) arasında geçmesine rağmen hikayenin bazı bölümlerinde oyuna müdahil olan kimi yan karakterlerle de filmin görece sürprizli sonu/sonları desteklenmeye çalışılsa da çoğu kısımda bunun çok zorlama bir hal aldığı açıkça görülüyor. Çoğu kişi tarafından bir gerilim parodisi olarak görülen bu bölümlerin hikayenin tamamını kapladığı düşünülürse film, değersiz bir gerilim filminden saygı duruşu kisvesi altında çekilmiş vasat bir parodi filme dönüşüyor ki bu, film adına yapılabilecek en doğru ve olumlu yorumlardan bir tanesi olur. Nitekim De Palma'nın da amacının bu olduğu açık şekilde görülüyor filmde zira aksi, yönetmenin filmlerini merakla bekleyen hayranlarını çok daha fazla üzdi. Zaten Isabelle'in önemli kararlarının çoğunu genelde gece yarısı, ışısız ofiste çalışırken alması ve olayların geçtiği karikatürize mekanlar da bu savı destekler nitelikte.

De Palma'nın parodisini daha iyi irdeleyebilmek adına filmin içeriğinden biraz daha bahsetmek gerekiyor sanırım. Öncelikle kadınların hırs, şehvet ve entrikalarından beslenen filmin hiyerarşisine bir göz atmakta yarar var. İlk etapta parlak fikirleri ile kendini göstermeye çalışan Isabelle'i şirketin yeni ürünü için ortaya koyduğu reklam filmini patronu Christine'e sunarken buluyoruz. Bu ana kadar Christine onunla ve fikirleriyle pek ilgilenmese de bundan sonra yani Isabelle'in yeteneğinin ve ondan yararlanabileceğinin farkına varduktan sonra onu yanında tutmaya çalışıyor. Aslında bir süre bunda başarılı olsa da olaya dahil edilen yan karakterlerden Isabelle'in yardımcısı ve en büyük destekçisi Dani ile Dirk'ün telkinleriyle Isabelle kendisini kullanmaya çalışan patronundan uzaklaşmayı başarabiliyor. Filme daha geniş bir pencereden bakacak olursak Dani'nin Isabelle'e duyduğu ilgi dışındaki tüm yakınlaşmalar özünde insanların çıkarlarını barındırıyor. Dani'nin naif görünen duygularının da karşılık bulamadığında şeytani bir tavra bürünüşü, filmdeki hiçbir karakterin masum olmadığını gösteriyor ve önümüze bol femme fatale'li, çok fazla gideceği yer olmayan bu nedenle de oluşturulabilecek tüm alternatifleri gösteren, saygı duruşuyla parodi kavramlarının tamamen iç içe girdiği biraz da 'zorlama' bir kara film çıkıyor.

Senarist ve yönetmenliğini Alain Corneau'nun yaptığı 2010 yapımı *Aşk Suçu*'ndan uyarlanan film, senaryonun özgün versiyonuna ne denli sadık bilemesek de ne yazık ki bu haliyle, efektif kullanılan müzikleri ve olay örgüsünü gelişigüzel şekillendirmesiyle izleyeni çoğu zaman gereksiz heyecanlara itmesi ve onu sürekli şaşırtmaya çalışarak beğeni kazanmayı amaçlayan fakat çoğunda da başarısız olmuş ve temposunun filmin sonuna dek yükselmediği, seyircinin bıkmış olduğu oyunların yeniden göz önüne getirilmesinden çok bir şeyi maalesef olmayan, parodi kavramından seyirciyi soğutabilecek bir halde. Kısacası *Tutku(Passion,2012)*, beş yılın ardından birçok De Palma hayranını hüsrana uğratmış bir yapıt olarak yönetmenin filmografisindeki yerini almakta.

Serkan Küpeli